U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: **1. plzeňská makléřská, a. s.,** se sídlem Losiná 303, IČ 25203096, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2015, čj. 42162/15/5200-11434-701858, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 2. 2016, čj. 30 Af 12/2016 – 29,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost a za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 6000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyni byla rozhodnutím Finančního úřadu Brno I ze dne 1. 11. 2010, čj. 282757/10/288912704603, vyměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009 ve výši 51 478 200 Kč. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím změnil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v části týkající se bankovního spojení, ve zbylém rozsahu ponechal rozhodnutí beze změny.

[2] Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného. Krajský soud výše označeným usnesením zastavil řízení podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. Žalobkyně totiž přes výzvu soudu nezaplatila soudní poplatek za žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka") podala proti usnesení krajského soudu kasační stížnost. Namítala, že usnesení krajského soudu o zastavení řízení jí bylo doručeno 29. 2. 2016 a soudní poplatek za žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku v celkové výši

4000 Kč uhradila téhož dne. Navrhla proto zrušit usnesení krajského soudu a přiznat kasační stížnosti odkladný účinek.

[4] Kasační stížnost za stěžovatelku podal JUDr. V. S., který ke kasační stížnosti připojil plnou moc ze dne 29. 2. 2016, udělenou *„k vypracování a podání kasační stížnosti ve věci usnesení Krajského soudu v Brně č.j. 30 Afs 12/2016-29 k Nejvyššímu správního soudu.“* Připojil také doklad o tom, že má vysokoškolské právnické vzdělání.

[5] Dle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li sám stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[6] Plná moc udělená dne 29. 2. 2016 JUDr. V. S. se nevztahovala na celé řízení o kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2003, čj. 4 Azs 32/2003 - 46). Nebylo z ní také zřejmé, zda je JUDr. V. S. zaměstnancem či členem stěžovatelky, který za ni jedná nebo ji zastupuje. Nejvyšší správní soud tedy vyzval stěžovatelku usnesením ze dne 9. 3. 2016, čj. 8 Afs 51/2016 - 17, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení uvedeného usnesení doložila plnou moc k zastupování v řízení o kasační stížnosti advokátovi, nebo aby doložila, že JUDr. V. S. je jejím zaměstnancem nebo členem, který za ni jedná nebo ji zastupuje ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Součástí usnesení bylo poučení o důsledcích nevyhovění výzvě.

[7] Stěžovatelka na výzvu Nejvyššího správního soudu předložila novou plnou moc udělenou dne 15. 3. 2016 JUDr. V. S. k zastupování v celém řízení o kasační stížnosti a v plné moci jej označila jako obecného zmocněnce. Stěžovatelka však nesdělila a neprokázala, zda je JUDr. V. S. jejím zaměstnancem nebo členem, který za ni jedná nebo ji zastupuje.

[8] Povinné zastoupení stěžovatelky advokátem v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu je zvláštní podmínkou řízení o kasační stížnosti. Výjimkou z povinného zastoupení advokátem je zastupování stěžovatelky jejím zaměstnancem nebo členem, který má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nedostatek povinného zastoupení, ať již advokátem, nebo osobou podle § 105 odst. 2 části věty za středníkem s. ř. s., lze sice odstranit, ale bez splnění uvedené podmínky nelze vydat rozhodnutí ve věci samé.

[9] V nynější věci stěžovatelka přes výzvu Nejvyššího správního soudu neprokázala, že JUDr. V. S. je jejím zaměstnancem nebo členem, který za ni jedná nebo ji zastupuje. Nepředložila ani plnou moc advokáta, kterého ke svému zastupování v řízení o kasační stížnosti zmocnila. Neodstranila tedy nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Uvedený nedostatek podmínky řízení brání věcnému projednání kasační stížnosti.

[10] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Z uvedeného důvodu samostatně nerozhodoval o návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Dle § 60 odst. 3 s. ř. s. platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

[12] Stěžovatelka při podání kasační stížnosti zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1000 Kč. Podle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích „[b]*yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*“. Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, aniž by jednání nařizoval, proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku. Ve smyslu § 10a zákona o soudních poplatcích bude stěžovatelce soudní poplatek vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 6. dubna 2016

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu